

[Aage Brusgaard]

Det er selvfølgelig ingen hemmelighed, at Fremskridtspartiet aldrig har været særlig glad, når vi direkte skulle sende penge til Grønland. Det er endda på baggrund af, at vi vil, at Grønland skal være bæredygtig også rent økonomisk. Men de skal jo have muligheder for at blive bæredygtig, og derfor vil vi støtte regeringen 100 pct. i dens politik angående hvalfangsten. Vi har også støttet, hvad vores medlemmer fra Grønland og Færøerne går ind for.

Det har været lidt skræmmende at være med til det møde i Miljø- og Planlægningsudvalget, hvor de grønlandske og de færøske medlemmer af den socialdemokratiske gruppe faktisk blev totalt tilsidesat, der blev overhovedet ikke taget hensyn til deres ønsker.

Da udenrigsministeren ikke nævnte Fremskridtspartiet, vil jeg gerne herfra nævne, at vi 100 pct. støttede regeringen i hvalpolitikken, men det blev altså desværre nedstemt af De Radikale, SF og Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

En gang imellem kunne man ønske sig, at taletiden for korte bemærkninger var lige så lang som for ministeren.

Når ministeren siger, at man har at gøre med voksne mennesker i Markedsudvalget, vil jeg gerne sige, at vi er vant til at have med voksne ministre at gøre i Miljøudvalget – se, det er noget helt andet – som forstår, at når et flertal har udtalt sig, så respekterer man det flertal, selv om man som regering kan have en anden opfattelse.

Må jeg så have lov til at sige, at naturligvis kendte vi de grønlandske og færøske synspunkter. Ingen diskussion om det, det har jeg heller aldrig benægtet. Det, vi skulle, var selvfølgelig, at vi efter et samråd for at få de uddybende ting med skulle tage sagen op i Miljøudvalget, hvad vi altid gør, og vende tilbage.

Så vender vi tilbage til de interessante ting her. Hvad har ministeren sagt? Det gik sådan i Island, som vi havde forventet det, og som ministeren også selv havde forventet det. Ministeren har tilkendegivet for det første, at det forslag, man nu stillede, vil man ikke selv stille alligevel. For det andet, at ministeren ikke forventede, at det kom igennem. Så vil jeg gerne spørge, hvor vi så egentlig er henne i den her debat. Er det det, ministeren ikke ønsker at tilkendegive her i salen?

Det er klart, at ministeren har forstået, at der var et flertal, det er helt i orden, men er det også forstået, at det flertals synspunkter var dem, der vandt gehør i Island? Det tror jeg støtter Grønlands interesse mere end det taktiske tilbage-tog, ministeren her gav udtryk for.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Først synes jeg, det er interessant at konstatere, at det dybt uansvarlige og helt igennem tåbelige synspunkt med hensyn til hvalerne, flertallet her i Folketinget har, deles af næsten alle andre lande.

Helt uafhængigt af de telefoner, der måtte have glødet imellem miljøorganisationer og Socialdemokratiet, er næsten alle andre lande på denne klode kommet frem til det samme resultat, nemlig at man skal fortsætte fredningslinien. Det er kun nogle forholdsvis få lande, nemlig hvalfangernationerne Island, Norge, Japan osv., der selvfølgelig går ind for den kommercielle hvalfangst. De har samme synspunkter som udenrigsministeren, men ikke alle andre lande på kloden. De har helt uden glødende telefoner fundet ud af at fortsætte en fredningsvenlig linie.

Jeg synes selvfølgelig, det er meget beklageligt, at det er lykkedes udenrigsministeren at få Danmark smidt ud af klubben af fredningsvenlige lande. Det er noget, vi må kigge på i Miljøudvalget og også formentlig skrive en beretning om, mener jeg.

Det er rigtigt, at udenrigsministeren kan gøre det. Han kan vælge at køre den hårde linie, fordi han har en klar fornemmelse af, at der ikke vil være flertal for en mistillidsdagsorden. Det burde der være, når en minister optræder sådan. Der burde være et flertal for en mistillidsdagsorden, når regeringen imod flertallets vilje får Danmark smidt ud af klubben af fredningsvenlige lande i en så vigtig sag som denne. Men nuvel, det er der åbenbart ikke, og derfor kunne udenrigsministeren spille den hårdt. Jeg håber i det mindste, at det kommer til at tære hårdt på regeringens kvote blandt de partier, som er udslaggivende for, hvornår man kan få en mistillidsdagsorden vedtaget.

Må jeg så sige, at jeg tror ikke på, at udenrigsministerens holdning er det, der tjener Grønland bedst i denne sag. Grønland er meget afhængig af at have sin subsistenskvote. Vi støt-